

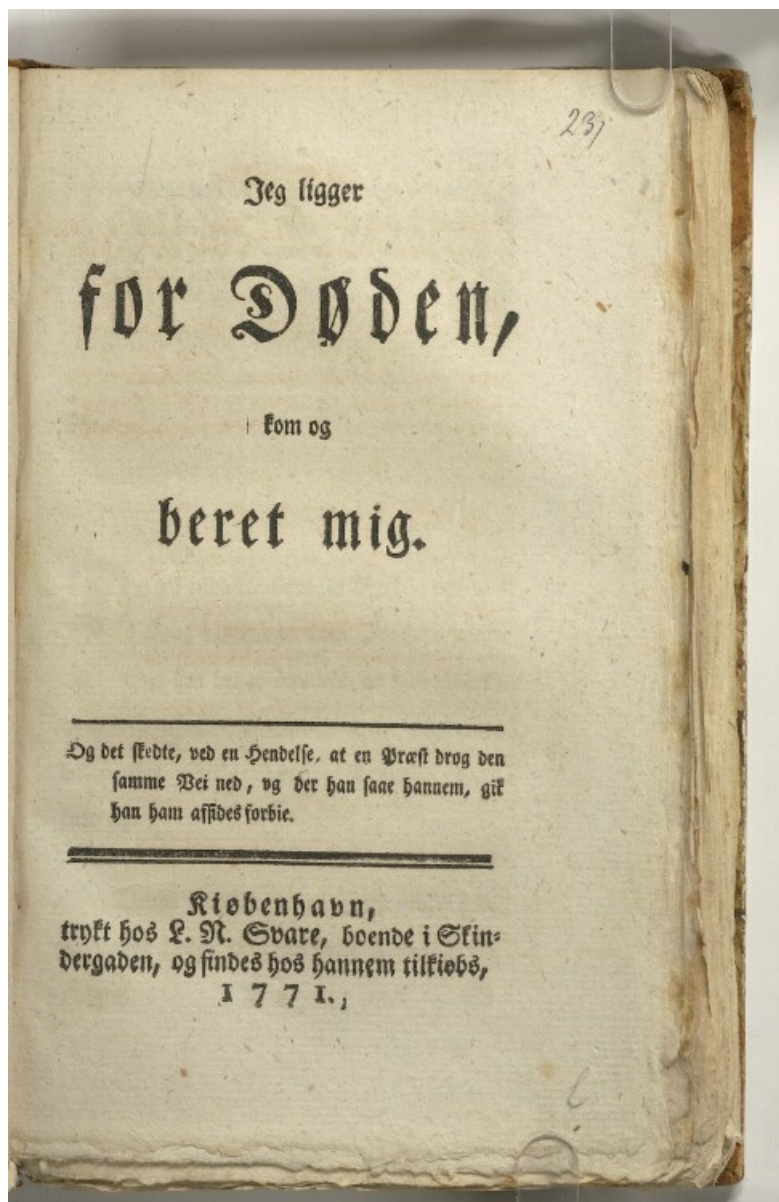
Titel: Jeg ligger for Døden, kom og beret mig.

Citation: "Jeg ligger for Døden, kom og beret mig.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 16*, L.N. Svare, 1771, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-1_016-shoot-workid1_016_023/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 16

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

237
Jeg ligger

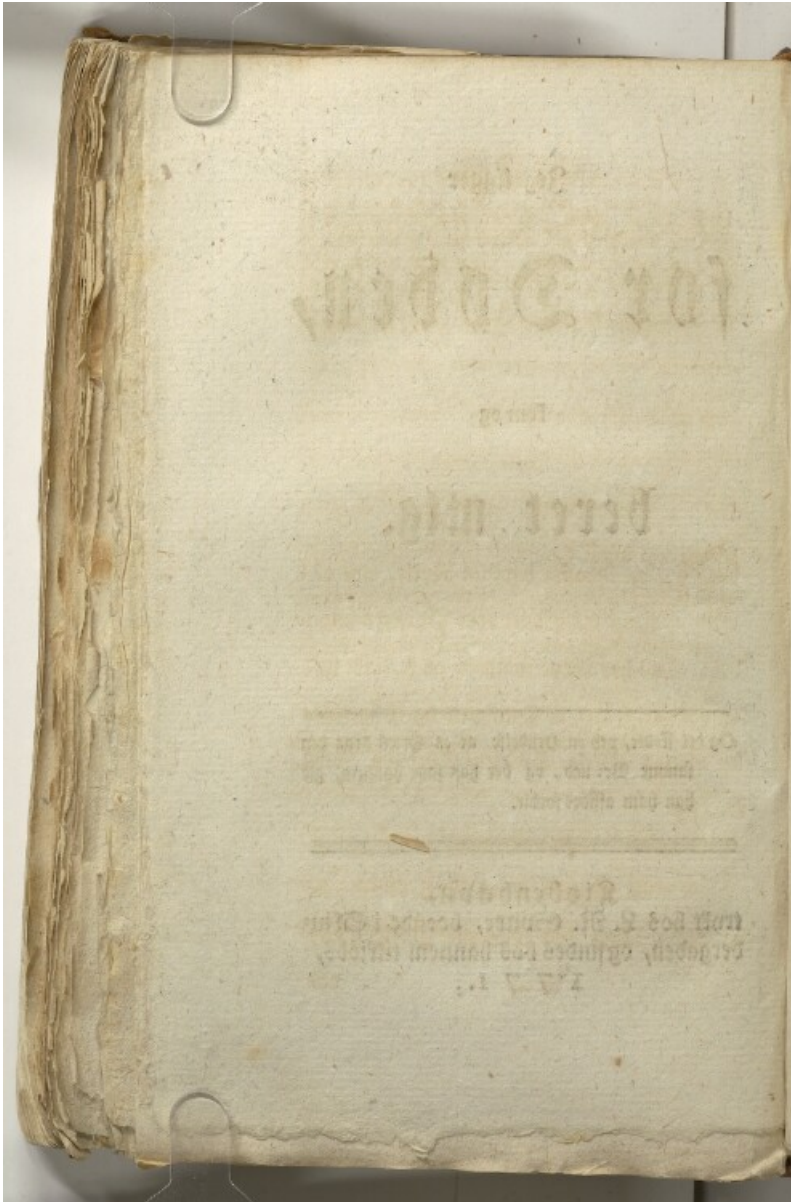
for Døden,

som og

beret mig.

Og det stebte, ved en Hændelse, at en Præst drog den samme Wei ned, og der han saae hannem, gif han ham affides forbie.

Kiøbenhavn,
trykt hos L. N. Svare, boende i Skin-
dergaden, og findes hos hannem tilkiøbs,
1 7 7 1.

Det vil maaskee have sin Nytte, om vi i
Dag undersøger vore Præsters Van-
del. Den har længe kommen os fordækt for,
og ikke har svaret til Hensigten og Pligterne,
det vigtige Siel: Sørger: Embode fører
med sig.

Denne Materie er en Deel delikat; vi
vil derfor bruge den mueligste Forsigtighed,

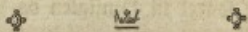
A 2

ped

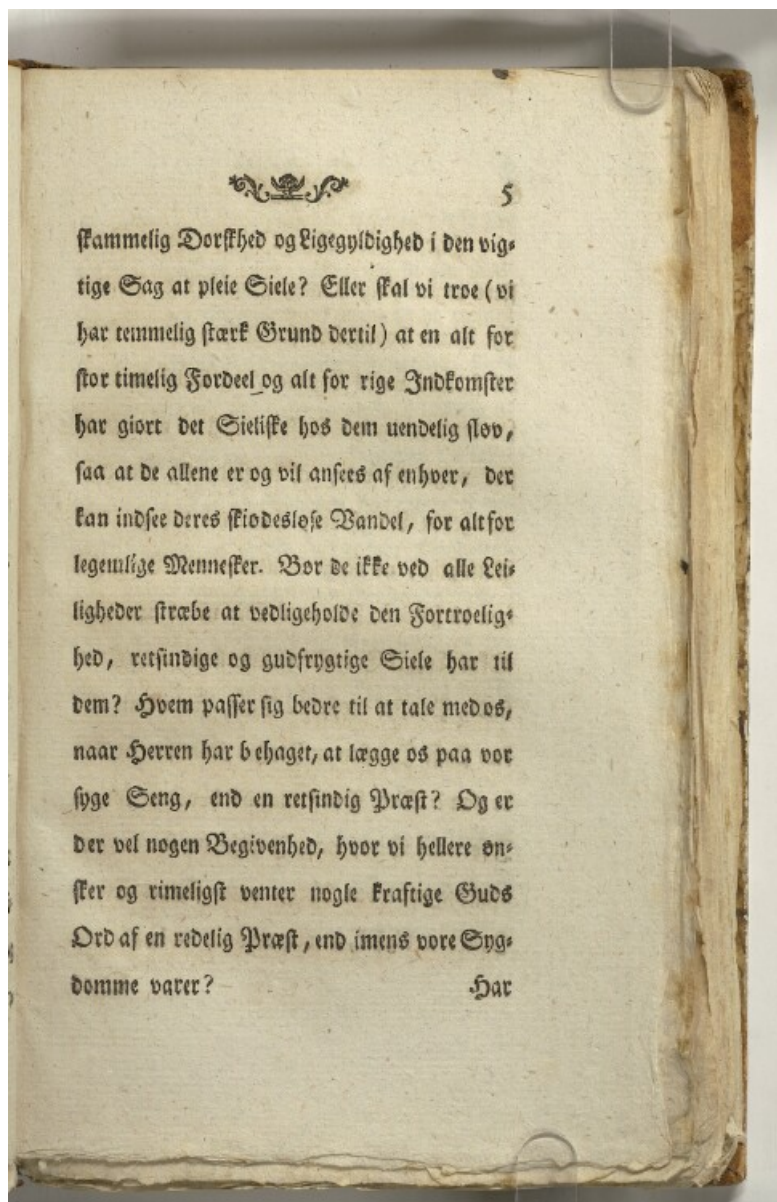

ved at betragte Hoved-Stadens præstelige Vil-
lighed.

Jeg har kun bestemt et Ark til denne
Materies Afhandling, kan derfor ikke igien-
nemgaae alle de Forsømmelser, der lober ind i
vore alt for magelige Præsters Handlinger;
men da nogle af dem ere saa skændige, at jeg
endog undseer mig ved at tænke paa, at de ere
til, vil vi afmale dem med de rette Farver:

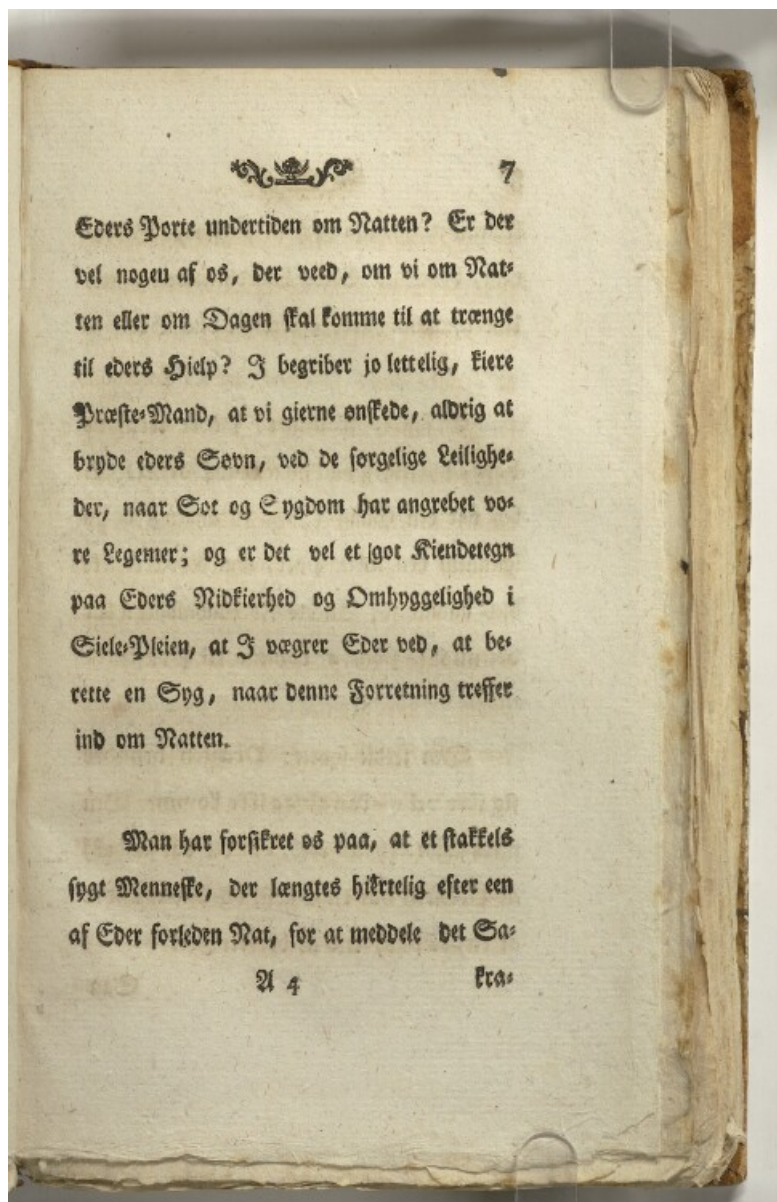
Skal vi troe, at en Deel af vore Præs-
ter har saa nedrigt et Hierte, at de allene har
søgt, at faae Kiolen paa, for at faae mageli-
ge Dage, og forsakke plad til en saa syndig og
flams

skammelig Dorffhed og Eigegyldighed i den vigtige Sag at pleie Sielen? Eller skal vi troe (vi har temmelig stærk Grund dertil) at en alt for stor timelig Fordeel og alt for rige Indkomster har gjort det Sieliske hos dem uendelig sløv, saa at de allene er og vil anses af enhver, der kan indsee deres skoddesløse Vandel, for alt for legemlige Mennesker. Bor de ikke ved alle Leiligheder stræbe at vedligeholde den Fortroelighed, retsindige og gudsfrygtige Sielen har til dem? Hvem passer sig bedre til at tale med os, naar Herren har behaget, at lægge os paa vor syge Seng, end en retsindig Præst? Og er der vel nogen Begivenhed, hvor vi hellere ønsker og rimeligst venter nogle kraftige Guds Ord af en redelig Præst, end imens vore Sygdomme varer? Har

Har vi ikke Ret til at fodre vores Præs-
ters uegennyttige Omhyggelighed i de høitide-
lige Timer hvorudi vi formoder, at vor Siel
vil forlade vores Legemer, og skal kaldes ind
for den almægtiges Ansigt? Og vil vore Præs-
ter vægre sig ved, at indfinde sig ved disse
trængende Leligheder, fordi det behager den
Almægtige, at vælge Natten til den Tid, da
han vil fodre en Patients Siel ud af Verden?
Skal Lazari Tra:Stoel stille ham ved en ret-
sindig Præstes trostende Tale, fordi han ikke
kan skaffe Præsten en Sloiels Kanapee at sid-
de paa? Kiere Præstemænd! hvordan serger
I for vore Siels, naar I ansee det for en For-
mæstelse imod den Ere, man skylder Eders
Hoiærværdighed, at vi nodes til, at banke paa
Eders

Eders Porte undertiden om Natten? Er der
vel nogen af os, der veed, om vi om Nat-
ten eller om Dagen skal komme til at trænge
til eders Hielp? J begriber jo lettelig, Fiere
Præste-Mand, at vi gierne onskede, aldrig at
bryde eders Søvn, ved de sorgelige Leilighes-
der, naar Sot og Eygdom har angrebet vo-
re Legemer; og er det vel et Igoe Kiendtegn
paa Eders Nidkierhed og Omhyggelighed i
Siele-Veien, at J vægrer Eder ved, at be-
rette en Syg, naar denne Forretning træffer
ind om Natten.

Man har forsikret os paa, at et stakkels
sygt Menneffe, der langtes hiertelig efter een
af Eder forleden Nat, for at meddele det Sa-

8

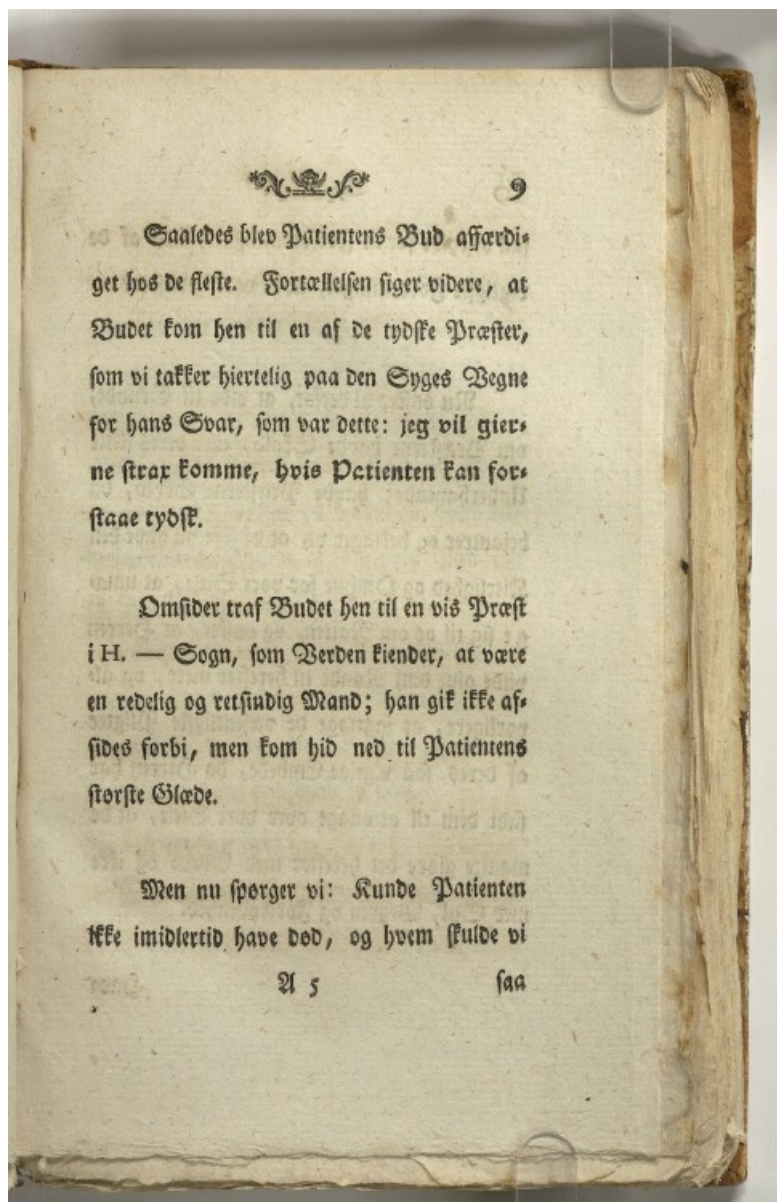

Kramenter, maatte høre til sin største Bedrøvelse, hvorledes Eders haardherte og flette Underhaveude havde affærdiget dets Bud.

En sagde: Kammer J eder ikke, at banke saa sildig paa Præstens Port? (Klosteren var den Gang 12de), en anden freg ud igiennem den lukte Port, som desværre ikke blev aabnet for Budets Forhaabninger: Er det nu Tid paa, at komme til Præsten?

Den tredie svarte: Præsten besinder sig ikke vel — kan altsaa ikke komme. Den fjerde sagde: (hvem veed, om det var sandt?) at Præsten var til Gæst, og havde andet at tænke paa, end at berette Folk.

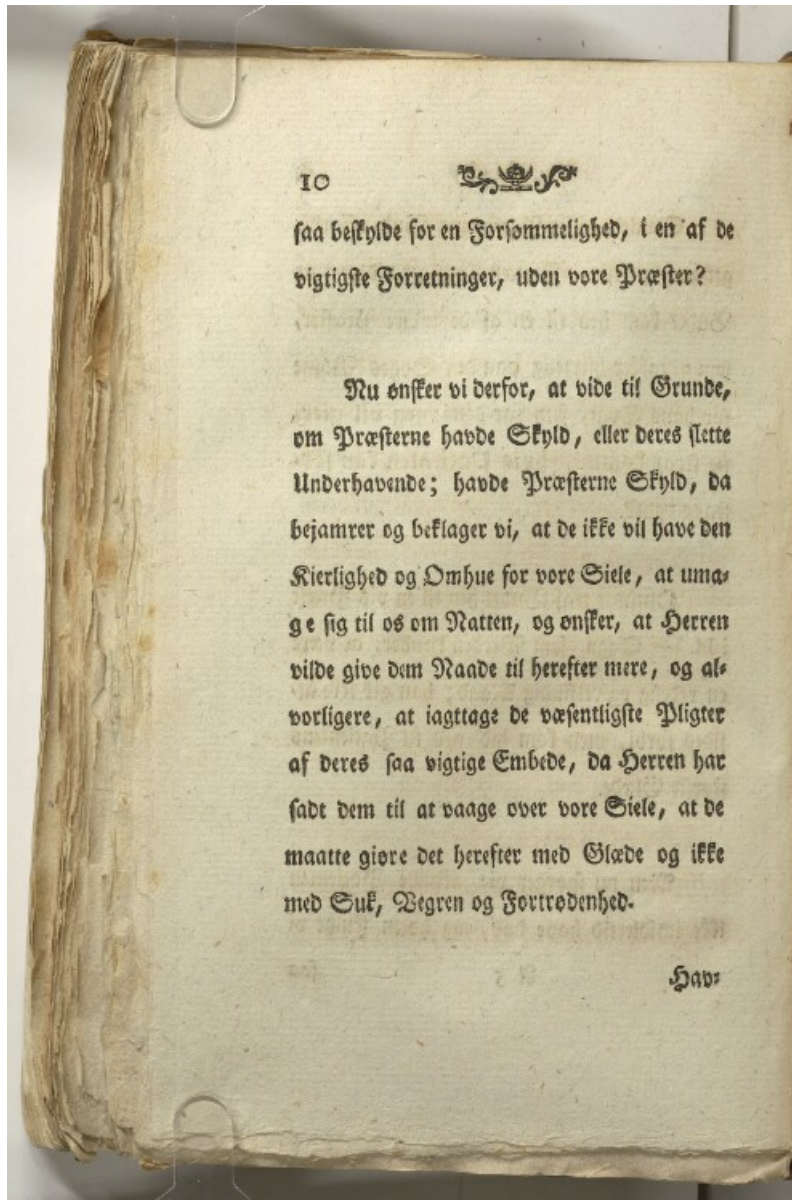
Saa

9
Saaledes blev Patientens Bud affærdiget hos de fleste. Fortællelsen siger videre, at Budet kom hen til en af de tydske Præster, som vi takker hiertelig paa den Syges Begne for hans Svar, som var dette: jeg vil gierne strax komme, hvis Patienten kan forstaae tydsk.

Omstider traf Budet hen til en vis Præst i H. — Sogn, som Verden kiender, at være en redelig og retsindig Mand; han gik ikke af sides forbi, men kom hid ned til Patientens største Glæde.

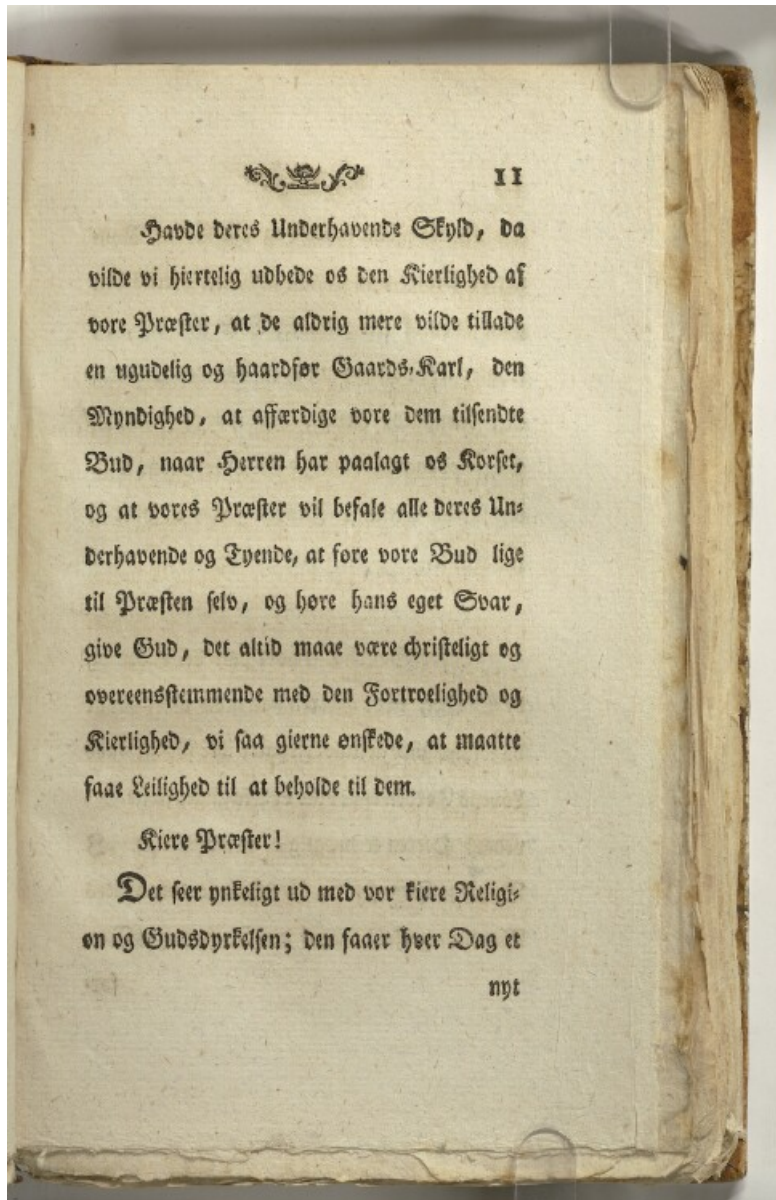
Men nu spørger vi: Kunde Patienten ikke imidlertid have død, og hvem skulde vi

faa beskylde for en Forsømmelighed, i en af de vigtigste Forretninger, uden vore Præster?

Nu ønsker vi derfor, at vide til Grunde, om Præsterne havde Skyld, eller deres slette Underhavende; havde Præsterne Skyld, da bejamrer og beklager vi, at de ikke vil have den Kierlighed og Omhu for vore Sielse, at umage sig til os om Natten, og ønsker, at Herren vilde give dem Raade til herefter mere, og alvorligere, at iagttage de væsentligste Pligter af deres saa vigtige Embede, da Herren har sadt dem til at vaage over vore Sielse, at de maatte gjøre det herefter med Glæde og ikke med Suk, Begren og Fortrodenhed.

Hav

Harde deres Underhavende Skyld, da vilde vi hertelig udbede os den Kierlighed af vore Præster, at de aldrig mere vilde tillade en ugudelig og haardsør Gaards-Karl, den Myndighed, at affærdige vore dem tiisendte Bud, naar Herren har paalagt os Korset, og at vores Præster vil befale alle deres Underhavende og Tyende, at fore vore Bud lige til Præsten selv, og høre hans eget Svar, give Gud, det altid maae være christeligt og overeensstemmende med den Fortroelighed og Kierlighed, vi saa gjerne ønskede, at maatte faae Leilighed til at beholde til dem.

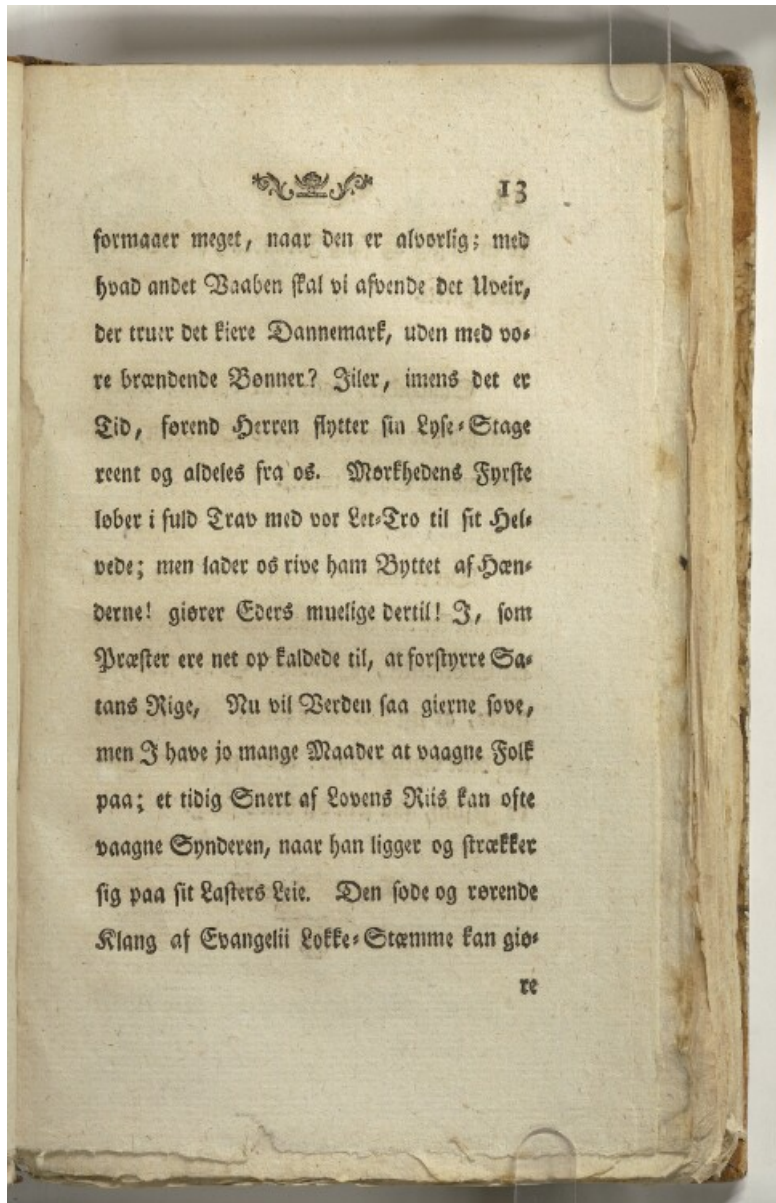
Kiere Præster!

Det seer ynkeligt ud med vor Kiere Religion og Gudsdyrkelsen; den faaar hver Dag et
nyt

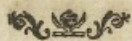
nyt Knæk. Anvender dog alle Eders Bønner og Moier paa at ophjælpe den, førend den gandske kuldkaftes; undsee Eder ikke ved, og frygter ikke paa saa utidig en Maade for Straf eller Fængsel, Trusler eller mavre Indkomster; opbygger det danske Zions forfaldne Mure, førend Menneſke-Gienden faaer udsaaet af ſin Klinte.

Lader Sandheden høre paa de Eder og de Stæder, hvor Herren har givet Eder Magt og Myndighed at tale! Frygter ikke for at lade Lovens Torden rulle over de Mægtiges stolte Hoveder! Herren er mægtigere end dem alle. I Bisper, Provster og Præſte! forener Eders Bønner og Forbønner! den Retſædliges Bøn
for

formaaer meget, naar den er alvorslig; med
hvad andet Baaben skal vi afvende det Udeir,
der trur det fiere Dannemark, uden med vo-
re brændende Bonner? Jiler, imens det er
Tid, forend Herren flytter sin Lyse Stage
reent og aldeles fra os. Mørkhedens Fyrste
lober i fuld Trav med vor Let-Tro til sit Hels-
vede; men lader os rive ham Byttet af Hæn-
derne! gjører Eders muelige dertil! I, som
Præster ere net op kaldede til, at forstyre Sa-
tans Rige, Nu vil Verden saa gierne sove,
men I have jo mange Maader at vaagne Folk
paa; et tidig Snert af Lovens Riis kan ofte
vaagne Synderen, naar han ligger og strækker
sig paa sit Lasters Læie. Den søde og rørende
Klang af Evangelii Lofke-Stemme kan giø-

re

re en hastig og salig Forandring paa Synderens Hjerte.

Sandheder, talte i en oprigtig Aands Reenhed har mere at sige hos Synderen, end man mange Gange tænker.

Det er mueligt, at mange af vore frække Utmennesker kan endnu falde ned med en forfrækket Stokmester, og raabe: Hvad skal jeg gisre, at jeg kan blive salig. O! forhaler ikke dette vigtige Svar: troe paa den Herre Jesum, saa skal du blive salig.

